

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hoče sara ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopiše do odpovedi. — Udje „Katoliškega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petstovrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Ne zapre reklamacije so poštna prosta.

Slov. kršč. socialna zveza za Štajersko in Zveza slov. mladeničev

imata v nedeljo, dne 22. nov. t. l. predpoldan ob 11. uri

OBČNI ZBOR

v Celju v prostorih „Pri belem volu“.

Društva, zveze, moške, mladeniči, udeležite se zagotovo zbora in agitirajte za mnogoštevilno udeležbo!

Za pravice slovenščine.

Ni še dolgo tega, kar se je dr. Kukovec očitelo, da je na celjski pošti popolnoma nepotrebno nemški govoril. Tej vesti se ni oporekalo, zato jo moramo smatrati za resnično. A tudi pri celjski okrajni in okrajni sodnji igra dr. Kukovec jako čudno ulogo. Pred enim tednom je bil od gospoda svetnika dr. Kočevarja zaslišan kot zaupna oseba v neki pupilarni zadevi. Zapisnik z dr. Kukovcem je pisan v nemščini, iz česar se da sklepati, da je dr. Kukovec nemški izpovedal. Tu si lahko vzame gospoda Ivana Likarja, zastopnika „Slavije“, za vzgled. Tudi ta je bil v isti zadevi zaslišan, a zapisnik je pisan v slovenščini. Isti dr. Kukovec je pred tremi tedni v kazenski zadevi Szega pletiral v nemščini, in sicer v prav slabi nemščini; priče so bile vse slovenske. Ali je gospod dr. Kukovec že slišal, da bi bil kak nemški odvetnik slovenski pletiral? Kaj si naj misli kmet, katerega ta gospod tako rad pošilja v boj za pravice slovenščine. Od kod naj kmet vzame pogum, ko ga voditelji nimajo? Nič boljši ni v tem obziru drugi poglavar Narodne stranke, dr. Stiker. Pred enim tednom se je vršila pred vzklicnim senatom obravnava, pri kateri se je popolnoma slovensko obravnavalo. Slovenski je govoril predsednik, slovenski referent, edino slovenski zagovornik slovenskega kmeta, namreč dr. Ljudevit Stiker, je nemški govoril. Človeku se res lasi ježijo, če pomisli, da hočeta ta dva gospoda drugim predpisavati in za-

povedovati v narodnem boju. Ali so res ti gospodje samo za to tukaj, da delajo zapreke pešici slovenskih sodnikov, ki rabijo dosledno slovenščino?

Priprave za kompromis.

Na glavnem zboru Štajerske liberalne stranke v Celju dne 8. nov. se je, kakor je povzeto iz „Domovine“, zelo vneto govorilo za „pošten“ kompromis s Kmečko zvezo. O kompromisu samem nismo govorili, ker o tej stvari odloča po naročilu zaupnikov Kmečke zveze njen odbor. Ampak oglejmo si samo hočemo, kako odkritosrečno pripravljajo liberalci svoj „pošten“ kompromis.

Zadnji „Narodni List“ je vtil kar cel skal lažij in obrskovanj na Kmečko zvezo in njene pristaje. Kmetje hujska proti duhovščini ki je pri K. Z., odbornike Kmečke zveze izigrava drugega broti drugemu. Laže, da je Roškar vsled upliva dr. Korošca spremenil par dni pred zaupnim shodom svoje mnenje o kompromisu; resnica je marveč, kakor nam zatrjujejo oba poslanc, da že mesece nista govorila niti pisala o tem vprašanju; laže, da je dr. Korošec odredil dekanijske konference in ukazal na večini (torej ne povsod!) teh konferenc skleniti odklonitev vsakega kompromisa; resnica je, da dr. Korošec zaradi kompromisa ni sklical niti enega dekanijskega sestanka duhovnikov; velika laž je, da so na zaupnem shodu K. Z. samo mladi kaplani govorili, proti kompromisu; ampak res je, da je „Narodni List“ vse govore kmetov proti kompromisu nepošteno zamolčal; laž je, da so se na zaupnem shodu K. Z. že postavili kandidatje; laž je, da je dr. Korošec govoril tako kakor je v „Narodnem Listu“.

Vse te laži je prinesel „Narodni List“ o zaupnem shodu Slovenske kmečke zveze. Pomagal mu je pri tem znani Eljalt kmečke stvari, ki se še vedno sili v naše vrste, da potem laže in zavija v liberalnih listih o nas, četudi si s tem nakopije na svojo črno izdajalsko dušo greh, da je prelomil častno besedo.

Na tak ostuden način pripravljajo liberalci „pošten“ kompromis s kmečko stranko!

In kako je bilo na glavnem zboru liberalne stranke v Celju? Najprej so obšli razni govorniki z neresnicami, zavijanjem in zasmehovanjem kmeč-

ko stranko, potem pa je dr. Kukovec predlagal „pošten“ kompromis z nami!

Zasmehovali so najprej našega deželnega poslanca Alojzija Terglava! Zalili so s tem vse njegove volilce in celo stranko!

Lagali so, da vodje Kmečke zveze proglašajo, da se dandanes gre le za vero in ne za narodnost.

Neresnična in vsled tega žaljiva je bila trditev, da je Kmečka zveza pri volitvah v okrajni zastop brežiški prelomila kompromis in da so naši pristasi v konjiškem okraju raje volili štajercijanca kot liberalnega advokata.

Glede šole se je očitelo naši stranki surovost, hudobna obrekljivost, nazadnjaštvo, protikulturnost. Trdilo se je, da je naše ljudstvo s sedanjim šolskim zakonom popolnoma zadovoljno. Od kdaj pa?

Lagalo se je v Celju, da odločajo v važnih političnih vprašanjih dekanijske konference. S tem je bil zvezan blag namen, zasejati nevednost in nezaupnost v našo stranko!

Zamolčalo pa se je, da sta liberalna stranka in Plojeva stranka že sklenili kompromis za prihodnje deželnozbornske volitve.

Ko se je ploha zgorajnih in drugih napadov izlila na našo stranko, potem pa so liberalci sklenili, da hočejo „pošten“ kompromis z nami.

Dovolj!

Dovoljujemo si le eno vprašanje na liberalno stranko: Kdo vam naj z ozirom na take priprave zaupa, da res mislite na „pošten“ kompromis s kmečko stranko?

Politični ogled.

— Deželni zbor. V seji dne 9. t. m. se je prošnja občine Pišce pri Brežicah za prispevek iz deželnih sredstev, da bi ložje podpirala slepega M. Cernelca, odstopila deželnemu odboru v rešitev. — Dne 10. t. m. je bila zadnja seja deželnega zbora v tem zasedanju. Poročalo se je med drugim o predlogu poslanca Roškarja in tovarišev glede uvedbe obveznega pouka v najpotrebnejših kmetijskih predmetih na ljudski šoli. Sklenilo se je, odkazati ta predlog deželnemu odboru. — Proti polnočnemu je prišel zopet po prestani boleznimi namestnik grof Clary v deželno zbornico. Deželni glavar

PODLISTEK.

Dobro gospodinjo si je treba zaslužiti.

Poslovenil G.

„Tako torej, mlad prijatelj! Moja hčer hočete za ženo?“

Tako ali enako je vprašal kmet Seljak, si snel pipico iz ust ter na to premeril mladega moža, ki je stal pred njim, z ostrim pogledom od pet do glave.

Petra Hrastarja — tako se je namreč imenoval snubač — so mogli v resnici imeti za lepega, mladega moža, ki pa si je bil tega tudi svest in bil na to nemalo ponosen. Sedaj pa je stal tukaj zmeden in preplašen pred zvedavim pogledom očeta svoje izvoljenke.

„Da, gospod“, je naposled vendarle s težavo izpregovoril in na to že malo srčneje nadaljeval: „Sinoči sem govoril o tem z Marico in ona mi je zapovedala o tem govoriti z vami, njenim očetom!“

„Seveda! Marica je dobra deklica, zelo dobra in vrla deklica“, odvrne na to oče, „in zasluži tudi pridnega moža. Toda kaj pa znate?“

Tako nepričakovano vprašanje zmede mladega moža še bolj.

„Ako s tem mislite, če moram, prerediti ženo, vam lahko dokazem —“

„O, to že vem, da ste bogati, toda jaz mislim, da mora moja hčer vzeti vas, ne pa vašega premoženja. Kako me pa morete pomiriti za slučaj, dv zgubite svoje premoženje, kar se tako pogosto-

ma zgodi? Bi li mogli tedaj skrbeti za njeno bodočnost? Čemu pa imate glavo in ti močni roki? Ali jih znate rabiti? Kakšno rokodelstvo ali sploh kaj pa znate?“

Peter niti najmanjše ni pričakoval, da bi ga kdo na tak način izpraševal. V zadregi je zrl na praševalca in ni mogel odgovoriti niti besede.

„Jaz mislim, da ste se vendar učili kakega rokodelstva ali hodili v kako višjo šolo. Kateri poklic ste si izvolili?“

„Nobenega, gospod Seljak; jaz sem namreč mislil —“

„Ali se pečate s kako trgovino?“

„Ne, gospod, ker je bila moja mati mnenja, da mi tega ni treba zaradi premoženja, ki bo nekdanje moje.“

Tedaj je vaša mati mislila — pa ne zamerite! Toda če vas vidim stati tukaj pred seboj tako zdravega, lepo zraslega moža komaj štiriindvajsetih let in pomislim, da vi v celem življenju niste zaslužili niti enega goldinarja, bi se — oprostiti — morali sramovati. In vi hočete mojo hčer za ženo?“ je nadaljeval stari svojo pridigo, potem ko je parkrat močno potegnil iz pipe. „No, jaz sem dal naši Marici priliko, se tako izobraziti, kakor morata ni nobena v celem okraju, in ona je to priliko tudi dobro uporabila. Pa vkljub temu bi je ne mogel imeti za svojo hčer, ako bi ne znala delati. Lahko bi plačeval eno ali več dekel, pa nočem. Ona naj ostane tista vesela, vedno se smehljajoča, rdečelična deklica, kakor je sedaj, nočem pa imeti blede, rahločutne gospodične z različnimi boleznimi in tistimi „ah“ in „oh.“ Zaklel sem se, da je ne dobim noben snubač, ki bi imel bogate starše, pa ona se je zdaj enkrat že ogledala v vas. Poslu-

šajte tedaj moj svet: učite se delati, pokažite, da ste mož! Izučite se v kaki stroki; ne vprašam potem, kakšna je, samo da je kaj poštenega; takrat pridite zopet in če vas deklica še hoče, pa naj bo vaša. Dobro gospodinjo si je treba zaslužiti. Marica bo spoštovala le tistega moža, ki ni le bogat, ampak tudi kaj zna. Mož se zanašaj sam na se!“

Ko je starec svoj govor končal, je ob stebru v veži, kjer se je vršil ta dvogovor, iztrkal pepel iz pipe, jo vtaknil v žep, se obrnil in odšel počasi v sobo.

Marica pa je čakala Petra spodaj pri vrtah na vrt, kjer sta se sicer tudi navadno sešla.

Vsa veselost je izginila iz njenega lica, ko je zagledala Petra vsega resnega in pobitega.

„Oče misli dobro“, ga je tolažila, ko ji je ta povedal uspeh svoje snubitve. „In ne vem, če nima prav“, je pristavila po dolgem pomislanju, „kajti meni se zdi, da mora vsak mož, bodisi ubog ali bogat, nekaj znati.“

Ko je pa videla, kako pobito in žalostno je gledal Peter pred se, mu je položila roko na ramo in tiho in nežno pristavila:

„Dobro, Peter, naj bo, kakor hoče, jaz bom čakala na tebe.“

Na veliko začudenje vseh sosedov je Peter Hrastar nepričakovano izginil. Nihče ni znal povedati, kje je bil. Ni se vedelo, kam za njim in resno bi se bali zanj, če bi ne slišali pri slovesu zadnjih besed Maričinih:

„Hočem čakati na tebe.“

Bilo je lepega, solnčnega, jesenskega jutra, in naš Seljak je podpiral trs, ki se je vil ob sprednji strani hiše, ker se je bilo bati, da se zlomi pod

grof Attems se mu je zahvalil za skrb, ki jo je imel za deželo. Govoril je nato še namestnik, nakar se je deželni zbor zaključil.

Odstop Beckovega ministrstva. Ministrskemu predsedniku Becku se ni posrečilo spraviti Cehov in Nemcev. Zato je bil primoran dati ostavko. Dne 7. t. m. predpoldne ob 11. uri se je sestel zadnjikrat pod Beckovim predsedstvom ministrski svet, da poda skupno ostavko. Ministrski predsednik je na kratko poročal o uspehu zadnjih pogajanj in naznanil, da je vladarja že obvestil o demisiji (ostavki), nakar je dobil poročilo, da vladar demisijo sprejme. Ob treh popoldne je sprejel cesar Becka v avdienci, kjer mu je Beck predložil demisijo celega ministrstva. Cesar je nato poveril sestavo ministrstva ministru notranjih del baronu Bienenrthu. Predno bo Bienenrth mogel to izvršiti, bo nujno treba doseči češko-nemški sporazum. Kakor poročajo listi z dne 9. t. m., dobijo krščanski socialci: finančno in trgovsko ministrstvo, Poljski železniško ministrstvo. Delavsko ministrstvo dobe Cehi.

Novo ministrstvo. Beck je padel in Bienenrth vstaja. Cesar je poveril sestavo novega ministrstva dosedanjemu ministru za notranje zadeve baronu Bienenrthu. Vlada bo s starimi strankami, a z novimi ljudmi. Če bodo novi ministri osebno boljši kot stari, smemo biti zadovoljni, čeprav se nam zdi sprememba ministrov od nemških strank samo zavoljo tega uprizorjena, ta lahko pridejo nove osebe k polnim ministrskim jaslom. Nemškonsocialni poslanci iz alpskih dežel bi zelo radi videli, da še ostaneta Deršata in Marchet na ministrskih stolih. Že dolgo nismo imeli ministrov, ki bi nam toliko škodovali kakor ta dva moža. Posebno Marchet nam je oškodoval srednješolstvo, gimnazije in učiteljska, za več desetletij. Toda, ker imata ta dva moža pač mnogo narodne strasti, a malo veselja za delo, ker sta precej komodna gospoda, za to upamo, da jih pri Bienenrthu ne najdemo več, vsaj Marcheta ne, ki je v Avstriji naredil pri šoli že toliko zmešnjave. Sicer pa je mogoče, da naši čitatelji med najnovejšimi novicami najdejo nove ministre.

Jugoslovanski poslanci. Kakor poročajo nekateri listi, se nameravajo Slovenski klub in Hrvati združiti v en klub. To ni izključeno, posebno kakor hitro pustijo Hrvati pasti slovenske liberalce in njih voditelja Ploja. Vsi slovenski poslanci brez izjeme si želijo tako združenje. Toda novice listov, da so se med voditelji klubov, že dovršila pogajanja, so popolnoma neresnične, ker voditelji nimajo v to še dosedaj nobenega mandata od klubov. Vsekakor pa se začnejo pogajanja na zgoraj označeni podlagi, kakor hitro se snide zopet državni zbor.

Združenje klubov. V državnem zboru smo imeli dosedaj dva kluba, kar je največ zasluga dr.

sladkim bremenom, ko se je približal lep voz poln sodarskih izdelkov.

Voznik ni bil nobeden drug ko Hrastar. Pred vratmi na vrt je skočil z voza naglo in gibčno, cesar nisi prej nikdar zapazil na njegovem denem in zloženem obnašanju.

„Dobro jutro, Seljak“, je zaklical, pozdravlja ga. „Slišal sem, da rabite več posode za maslo kakor tudi za pijačo, in mislim, da imam kaj pripravnega za vas.“

„Kdo pa jo je napravil“, je vprašal ta, ko je odprl vrtna vrata in sploj k vozu.

„Jaz“, je odgovoril ponosno Peter, „in mislim, da se lahko kosam z vsakim sodarjem v celi deželi.“

Seljak je posodo za posodo dobro pregledal in konečno dejal:

„Delo je dobro. Koliko pa hočete za to?“

„To, za kar sem vas prosil danes pred štiri leti: vašo hčer!“

Hudomušno mežikanje starega moža se je izpremenilo v dobrohotno smehljanje.

„Ste pa vendar le prav tak mož, kakršnega si želim. Pojdite z menoj v sobo; moral bi se čuditi, če bi se midva ne pogodila.“

Peter je rad ubogal.

„Marica!“, je zaklical Seljak, pogledavši v kuhinjo.

In Marica je hitro prihitela ven in šla za njima v sobo. Na njenih belih rokav, katere je imela do lakti odgrnjene, so se poznali sledovi moke, katero je bila ravnokar sejala. Opravljen je bila priprosto, in nosila je širok, plavo obrobjen predpasnik. Sicer pa je bila videti tako prikupljiva in ljubeznjiva, kakor navadno.

Ko je zagledala Petra, je lahno zarudela in se malo nasmehljala. Na to pa je uprla oči v očeta in pričakovala, kaj bo povedal.

En trenotek je ta gledal svojo hčer, ki je vsled tega prišla še v večjo zadrego. Potem pa je rekel:

„Marica, ta mlad mož — mogoče si ga uže kedaj videla — je pripeljal poln voz sodov, ki so vsi jako dobro izdelani in katere je napravil sam. Za to pa zahteva veliko ceno. Sedaj je pa tvoja stvar, če jo hočeš plačati. Torej, Marica, kakor koli boš ta kup sklenila, jaz ti bom pritrill!“

Ko je oče izgovoril, je šel počasi iz sobe.

Mlada ženska pa sta se gotovo morala potatati, kajti štiri tedne pozneje je bila gostija.

Ploja, ki je z vsemi silami ščitil slovenske liberalne poslance ter sebe in svoje liberalce srečno spravil s Hrvati skupaj. Dr. Ploj je moder politik in modrost njegove politike meče svoje sence tudi na državnozbornske razmere med našimi poslanci. Ko se je začelo majati stališče deželnega predsednika barona Heina na Kranjskem, vlekli je dr. Ploj v bratski družbi z dr. Sustersičem in njegovimi somišljeniki politično barko na Dunaju. Pred letom je bil bolan cesarski namestnik Nardeli v Dalmaciji in dr. Ploj je zlezal na Dunaju v hrvaški klub ter kot odločen konzervativec vzel seboj slovenske liberalce, da ni med Hrvati sam Slovenec. Ob enem se je na ta način precej izmuznil kontroli slovenske javnosti in slovenskih tovarišev, da ni mogel noben sovražni dih iz slovenskih poljan zamoriti nežnih cvetic na vrhu njegovih visokoletečih želj. Sedaj se maje stol baronu Schwarzu na Kranjskem in ni velikega dvoma, da bo dr. Ploj prišel do prepričanja, da sedaj blagor milega naroda zahteva, naj se slovenski in hrvaški poslanci na Dunaju za vsako ceno združijo. Če se ne bo z vsemi silami delalo na to, potem še baron Schwarz na Kranjskem trdno stoji. Med nami pa se še vedno nahajajo ljudje, ki pravijo, da slovenska politika nima idealov.

Deželnozbornske volitve na Nižje-Avstrijskem. Krščanski socialci so pri deželnozbornskih volitvah, ki so se vršile dne 5. t. m., zopet sijajno zmagali. Izvoljenih je bilo 40 krščanskih socialcev, 4 nemški svobodomiselnici in en kompromisni kandidat. Nižjeavstrijsko ljudstvo se pač zaveda v polni meri svojih dolžnosti in le vsled tega so mogoči tako krasni uspehi.

Oboroževanje Srbije in Črne gore. Srbija se še vedno oborožuje. Vsi vlaki so polni vojaških transportov, vsled česar se je blagovni promet, zlasti moka za Turčijo, popolnoma ustavil. Ob Donavi in Savi stoje štirje polki. Topovi iz Soluna so že dospeli v Risovac. Istotako se oborožuje Črna gora. Avstro-ogrška vlada bo vsled tega, kakor se povdarja v dobro poučenih krogih, zahtevala po svojih poslanikih, da naj Srbija in Črna gora v gotovem roku naznanita, zakaj mobilizirata in kakšen namen ima neprestano oboroževanje, sicer bo Avstro-Ogrska iz tega izvajala posledice. Srbija je pred kratkim naročila za 40 milijonov frančv streliva in 8000 konj za topništvo. Srbski kralj Peter je izjavil dopisniku pariškega „Journala“, da se ne bo nič hudega zgodilo in da Srbija vzlic razburjenosti javnega mnenja ne bo kršila svetovnega miru ter se nasproti Avstriji vedla popolnoma pravilno, ker zaupa, da bo zborovanje vlesil pravično rešilo sporne zadeve. Če pa bo kdo Srbijo napadel, se bo pa tudi do skrajnosti branila.

Mala politična naznanila.

Dne 5. novembra: V nemških mestih na Češkem so se vršili včeraj zopet izgredi proti Cehom. — Sinoči se je pripeljal na Dunaj grški kralj Jurij, da osebno čestita cesarju ob njegovih vladarskih šestdesetletnici. Na zapadnem kolodvoru so ga sprejeli cesar, razni nadvojvode, dva generala, cesarski namestnik in grška nasebina. — V Dornachovem okrožju v Mali Aziji vlada tako grozna lakota, da ubijajo baje ljudje svoje otroke, da ne umirajo od lakote.

Dne 6. novembra: V krščansko-socialnih krogih se govori, da je stališče ministrskega predsednika Becka zelo omajano in da mu bo sledil baje parlamentarec. — Cesar je sprejel včeraj barona Becka v dolgi avdienci. Menila sta se o pripravih za jubilejno leto. Ob jubileju bo odlikovanih 4000 oseb, med temi 1000 uradnikov. — V Zagrebu je bil predvčerajšnjim velik socialdemokratski protestni shod proti vladanju bana Raucha. — Včeraj so se na povelje guvernerja zopet otvorile poljske šole v Varšavi.

Dne 7. novembra: Češki poslanec dr. Kramar je tako nevarno zbolel, da mora na nasvet zdravnikov za daljše časa v Egipt. — Pri predvčerajšnjih deželnozbornskih volitvah v kmečkih občinah v Istri so zmagali vsi kandidati političnega društva za Hrvate in Slovence v Pazinu. — Grški kralj Jurij bo ostal na Dunaju šest dni, nakar se bo podal v Rim.

Dne 8. novembra: V Dragi na Kranjskem so imenovali Nemci sedem častnih občanov, da bi zmagali pri prihodnjih občinskih volitvah. Slovenski člani so vložili ugovor. — Ogrski trgovinski minister Košut je odzval več srbskim listom poštni debit.

Dne 9. novembra: Akademski senat nemškega vseučilišča v Pragi je imel 9. t. m. sejo, v kateri je sklenil, da odstopi, ako oblasti nemških dijakov ne bodo dosti branile. — Mladočeški poslanec, dr. Kramar, odstopi, vsled svoje bolezni od nasebništva parlamentarnega češkega „Narodnega kluba“ in mladočeškega kluba. Načelnik mladočeškega kluba bo dr. Pacak. — V Pragi je prišlo včeraj zopet do manjših prask med Cehi in nemškimi burši. — Koroški deželni zbor je bil predvčerajšnjim zaključen.

Dne 10. novembra: Danes ob 4. uri popoldne je imel Bienenrth daljšo konferenco s dr. Sustersičem. — Na dunajskem vseučilišču so bili danes veliki namiri med židovskimi in nemškonsocialci.

načnimi dijaki. — Pogajanja med Avstrijo in Turčijo so se zopet razbila, ker Avstrija neče nič slišati o kaki odškodnini.

Razne novice.

* Za predsednika upravnega sodišča je imenovan dr. Albert pl. Albrecht.

* Odvetniški izpit je napravil odvetniški kandidata v Celovcu g. dr. Fran Frlan.

* Iz davčne službe. Davčni kontrolor Jožef Masten je imenovan davčnim oskrbnikom v Slov. Bistrici.

* Duhovska vest. Prestavljen je č. gospod Jurij Cvetko, kaplan v Lučah v Solčavo.

* „Slovenski Gospodar“ zaplenjen. Državno pravdnštvo je zadnjo številko našega lista vsled novice iz Brezic zaplenilo.

* S. K. S. Z. je izdala gostilniške računske listke v korist obmejnim Slovincem. Slovinci, Slovenke, zahtevajte vedno, povsod in v vsaki gostilni računske listke: „Obmejnim bratom v pomoč!“

* Vžigalice za obmejne Slovence je naročil v večji meri trgovec Kavčič v Mariboru (na oglu gosposke ulice in glavnega trga). Opozarjamo vsa slovenska društva na Spodnjem Štajerskem, da dobijo po ceni vžigalice tudi pri tem trgovcu v Mariboru. Rodoljubi, zahtevajte povsod v trgovinah vžigalice S. K. S. Z.!

* V odbor zavarovalnice privatnih službenec je kot član imenovan gospod Ferdo Leskovar, tajnik Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru, kot namestnik gospod Vlado Pušenjak, nadrevizor Zadrugne zveze v Mariboru.

* Preložitev velikih počitnic na srednjih šolah. Naučno ministrstvo je razposlalo letos profesor-skim zborom na srednjih šolah v posvetovanje vprašanje, ali se naj preložijo velike počitnice v dobo od 1. julija do 31. avgusta. Dosedanji odgovori so večinoma vsi zanikajoči.

* 600.000 šulferajnskih znamk razprodano. Nemški šulferajn je izdal nedavno znamke, na katerih so slike devetih krajev, ki so po nemškem mnenju najbolj v nevarnosti pred Slovani. Dosedaj je že prodanih 600.000 takih znamk. Nemci izdajo te znamke še v novi nakladi, izdajo pa tudi kolek, na katerem bode slika o razbiti nemški kazini v Ljubljani. Tako Nemci. In Slovenci? Somišljeniki, naročajte na korist obmejnim Slovincem kolek, katerega je založila štajerska S. K. S. Z. v Mariboru.

* Branimo mejo! Švedmarkine podružnice po Štajerskem so dne 9. t. m. pobirale po hišah in na zborovanjih za obmejni zaklad. Graški Nemci mislijo ustvariti celo zaklad za nemškutarske trgovce med Slovinci, ki trpijo (!) vsled slovenskega bojkota. Nov besen boj se bo torej začel proti našim obmejnim bratom in nemškutarski trgovci bodo vsled podpore postali še bolj predrzni. Potrebno je, da Slovenci mislimo na resen odpor. Na meji podpira slovenstvo sedaj edino le Slovenska krščansko-socialna zveza v Mariboru. Pobirajmo torej te dni za obmejne Slovence ter vpošiljmo denarne zneske S. K. S. Z. v Maribor. Tudi v slovenskih vrstah naj se vname požrtvovalna ljubezan za obmejne brate.

* Kmečki stan na občnem zboru Narodne stranke nesramno zaničevan. Urednik Lesničar je poročal, da je postal pri deželnozbornskih volitvah naslednik dr. Ivana Dečka — Alojzij Terglav. Po teh besedah nastane po celi dvorani bučen, zaničevalen smeh in krohot. Ti mlečnozobi koncipijenti, učitelji in drugi, ki so sami izšli iz kmečkih hiš, za katere so njihovi stariši-kmetje plačevali, da so se izobrazili, ki še zdaj živijo od kmečkega denarja, se drznejo kmeta zaničevati zato, ker je manj šol obiskoval kot so sami. Zapomnite si to, kmetje, kadar pridejo ti ljudje prav priliznjeni k vam. Liberalna „Domovina“ pa je še tako predrzna, da to zaničevanje objavi.

* Podporno društvo organistov. Vsako društvo ima poleg rednih tudi podporne, ustanovne in častne ude. Istotako jih ima naše društvo, samo da, žalbog, le v — pravilih. Pač žalostno! Vsak prijatelj cerkvene glasbe bi moral biti podporni ud našega društva. Koliko večje veselje bi pač imel vsak organist, ki je ud podpornega društva, ko bi videl veliko število podpornikov, kajti videl bo v teh svoje prijatelje. V kratkem se bodo prijateljem cerkvene glasbe poslale tozadevne tiskovine in polžnice. Prosimo torej ujudno, naj ne obležijo pozabljen med drugim papirjem. Udnina za podporne znaša letno 2 K. Prosimo obilno dobrotnih sre!

* Gg. organistom! Vse tarna dandanes o slabih časih in o slabih plačah, in to tudi upravičeno. Tudi slovenski organisti imajo enake bridkosti in to še v večji meri kakor drugi stanovi. Vsem slojem se plače povisujejo, delavni čas znižajo, samo za nas uboge pare se nihče ne zmeni. Toda izkušnja nas nči, da samo tarnanje pač nič ne pomaga. Treba je dela, treba je, da se v tem boju za obstanek tesno združimo, ako hočemo kaj doseči. Imamo že 8 let obstoječo, marljivo organizacijo organistov, a žalbog se večina ne zmeni za njo. S tem pač pokažemo, da jim manjka stanovska